

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਉਣਾਸੀ

1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪਰਦਾਫ਼ਾਸ਼: ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਸਬਕ

Jeff Pippenger

2024-02-12

ਲਾਓਡੀਸੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ 1888 ਵਿੱਚ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਘਿਨੌਣੇ ਕਰਮ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ "ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਲਪਨਾ ਦੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਤਦ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਰੋਂਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੂਪ, ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਜਾਨਵਰ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀਆਂ ਸਭ ਮੂਰਤੀਆਂ, ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਉਕਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤਰ ਪੁਰਸ਼ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਫਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਆਜ਼ਨਯਾਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਧੂਪਦਾਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਧੂਪ ਦਾ ਗਾੜ੍ਹਾ ਬੱਦਲ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਮੂਰਤੀ-ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ; ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। Ezekiel 8:10-12.

ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਭੇਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਓਹੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨਾ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆਈ ਹੈ।

ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਬੁਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਰੋਟੀ ਨਾ ਖਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੁਆਦਲੇ ਪਕਵਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਹੈ। "ਖਾ ਅਤੇ ਪੀ," ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਨੀਤਿਵਚਨ 23:6, 7.

ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇ ਗੁਪਤ ਕਮਰਿਆਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀ ਦੂਜੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਰਤੂਤ ਦੇ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇ ਗੁਪਤ ਕਮਰੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਰਤੂਤ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਬਗਾਵਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗਾ ਕੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਚਾਰਾਂ ਹੀ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।

"ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਲਈ ਜੋ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਹਾਂ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ।' ਹੁਣ ਮੌਤ ਦਾ ਦੂਤ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: 'ਬੁੱਢਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਨੰਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਮਾਰ ਸੁੱਟੋ; ਪਰ ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਜਾਣਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ।' ਨਬੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਤਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਜੋ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਨ।' ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 9:1-6. ਨਾਸ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਰੱਖਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਝੂਠੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤਰਸ ਖਾਵੇ ਜਾਂ ਬਚਾਵੇ। ਪੁਰਸ਼, ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨੰਨੇ ਬੱਚੇ ਇਕੱਠੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।" The Great Controversy, 656.

ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਨੇਤ੍ਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1888 ਵਿੱਚ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ

ਹੋਇਆ। ਇਸ ਨੂੰ "ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ" ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ "ਸੱਤਰ ਮਨੁੱਖਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਵੀ। ਮੂਸਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੱਤਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। "ਸੱਤਰ" ਨੇਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ "ਬਜ਼ੁਰਗ" ਵੀ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਘਿਣੌਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੇਤ੍ਰਤਾ ਉੱਤੇ ਵਾਧੂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਿਣੌਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੇਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਸਮੂਹਕ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ "ਸ਼ਾਫਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਆਜ਼ਨਯਾਹ" ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। "ਯਆਜ਼ਨਯਾਹ" ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ", ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਅਗਵਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਠੀਕ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਗੁਪਤ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਸੀ। ਯਆਜ਼ਨਯਾਹ "ਸ਼ਾਫਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ" ਸੀ, ਅਤੇ "ਸ਼ਾਫਾਨ" ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਲੁਕਾਉਣਾ"। ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਜਿਹੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 1888 ਦੀ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੈਂਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਾਓਦੀਕੇਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਤਵ ਦੀਆਂ ਗੱਲਬਾਤਾਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। 1888 ਦੀ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੈਂਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੂੰ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਉਹ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ। ਉੱਥੇ ਆਪਣਿਆਂ ਕਮਰਿਆਂ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ, ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਐਲਡਰਜ਼ ਜੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੁਰਾਈ ਬੋਲਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹੀ ਗੱਲਬਾਤਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈਆਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਐਸਾ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 1888 ਵਿੱਚ ਐਸੇ ਨੇਤ੍ਰਤਵ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੰਨੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਬਗਾਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ?

"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਵੋਗੇ, ਤਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਉਸ ਸਾਰੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਾ ਵੀ ਵੇਖਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣੋ ਕਿ ਜਿਸ ਦੁੱਖ, ਕਲੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬੋਝ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਭਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੌਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭਰਾਵਾਂ ਜੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਲਿਆ, ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦ ਤੁਸੀਂ ਕਹੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਆਤਮ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੰਨਣ ਲਈ ਐਸੀ ਅਣਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਸੀ, ਜਿਹੀ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਵਾਲੀ ਮੰਡਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਉਸ ਅਨਮੋਲਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਲਈ ਸਾਫ਼ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਭੂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੇਣੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿੱਠ-ਫੇਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ। ਉਹ ਉਸੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੇ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਹਰ ਉਸ ਸਬੂਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸਨ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਵਿਮੁਖਤਾ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਗਏ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣ ਲਈ ਭਟਕਾਏ ਨਾ ਗਏ।”

“ਇਹ ਕੌਣ ਸਨ? ਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਨਾ ਅਗਿਆਨੀ, ਨਾ ਅਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ। ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੈਂ ਪੰਜਾਹ ਸਰਦਾਰ ਸਨ, ਜੋ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਨਾਮਵਰ ਪੁਰਖ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕੀ ਸੀ? ‘ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ; ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਸਭਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਕਿਉਂ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋ?’ [ਗਿਣਤੀ 16:3]। ਜਦੋਂ ਕੋਰਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਹੇਠ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਭੁਤ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕੇ। ਅਗਲੇ ਸਵੇਰੇ ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਨੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ, ‘ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ’ [ਆਇਤ 41], ਅਤੇ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਸਭਾ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ, ਅਤੇ ਚੰਦਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ।”

“ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦੂਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: ‘ਐਸਾ ਨਾ ਕਰ; ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਥਾਂ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੇ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ; ਉਹ ਤੇਰੀ ਗਵਾਹੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੈਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇ ਰੱਖੇਗੀ। ਉਹ ਤੇਰੀ ਨਹੀਂ ਤੋਹੀਨ ਕਰ ਰਹੇ, ਸਗੋਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੰਨ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਰ ਇਕ ਜੀਵਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਇਸ ਪਾਪ ਤੋਂ, ਇਸ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਤੋਂ—ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ—ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਾਂ, ਮੈਂ ਦੀਪਸਤੰਭ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਿਕ ਨਿਗਾਹ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਠੱਠੇ ਅਤੇ ਘ੍ਰਿਣਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਹਲਕਾਪਨ, ਤੱਛਤਾ, ਠੱਠਾ-ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਹਾਸ-ਵਿਨੋਦ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖੋਜਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸੜਾਉ ਦੀਆਂ ਚਿੰਗਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਉਹ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਜਾਣਗੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਐਸਾ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਮੋਰਚੇ ਉੱਤੇ ਡਟਿਆ ਰਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਿਆਗਾਂਗਾ।’ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਲੋਂ ਆਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੈਂ ਸਾਹਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।”

“ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣ ਸਾਫ਼, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਚਾਨਣ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਉਹ ਧਨਾਢ ਖਜ਼ਾਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਸਨ? ਕੌਣ ਨੇ ਨੇਤਾ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ, ਦੇ ਨਾਲ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਚੱਲਿਆ ਹੈ? ਕੌਣ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਜੋਸ਼, ਆਪਣੀ ਅੰਨ੍ਹਤਾ, ਆਪਣੀ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਸ਼ੱਕ-ਸੰਦੇਹਾਂ, ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਬਾਰੇ ਪੂਰਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ; ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਧਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਬਲਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ।”

ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮੌਕਿਫ਼ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਦਮਯ ਅਤਿਕ੍ਰਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਕਟ ਆਵੇਗਾ, ਤਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਨੇ

ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਬਿੰਦੂਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਕਠਿਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਮਰਤਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ ਬਣਾਉਣ, ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਲੰਗੜਾ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹੀ ਹਟ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ—ਚਾਹੇ ਉਹ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕਥਿਤ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਭੜਕਾਈ ਹੋਈਆਂ ਚਿੰਗਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹਨ।

“ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਫਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ, ਜਿੰਨੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਹਾਨੀ ਰਹੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਅੱਗੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸੀ; ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਜੋੜੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਜੇ ਉਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋਤਿ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਜਾਣ ਸਕਣ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਸਵੇਰ ਵਾਂਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮਿਹਨਤ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਫਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੈਰਨਾਈਟ ਦੀ ਕੰਧ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਕਜੁੱਟ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨ, ਬਿਗਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਧੁਨੀ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਸਭ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਉਣ। ਤਦ ਉਸ ਹੋਰ ਦੂਤ ਦੀ, ਜੋ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੋਇਆ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਧੇਪਣ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਦੀ ਸਭਾ ਤੋਂ ਜਲਦੇ ਦੀਏ ਵਾਂਗ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਅੰਧਤਾ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।” Manuscript Releases, volume 14, 107-111.

ਇਹ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 1888 ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਬਗਾਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ? ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਰਨਾ, 1863 ਦੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਲਰ ਆਪਣੇ ਹੀਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਕੁੜੇ-ਕਰਕਟ ਅਤੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਹੀਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖੇਗਾ। ਸੰਸਾਰੀ ਕਹਾਵਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਇਤਿਹਾਸ ਜੇਤੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਜੇਤੂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਥਾਪਿ ਲਾਓਦੀਕੇਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਵਧਦੀ ਗਈ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਥਾ ਰਚਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਯਤਨ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਉਸ ਅਸਲ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਸਵਰਗੀ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪੁਨਰਰਚਨਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਜੇਸੂਇਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪਹਿਚਾਣ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੁਨਰਵਿਆਖਿਆ ਲਾਓਦੀਕੇਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਧੰਧਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੇਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ “ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ” ਵੱਲੋਂ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਅਧਿਵੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੁਨਰਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਕਲਾਮਿਕ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ।

ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਬਗਾਵਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਆਖਿਰਕਾਰ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਪਵਾਦੀ ਘਟਨਾ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੂੰ ਠਹਿਰ ਕੇ ਉਸ ਸਭਾ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਗੜਨਾ ਕਿ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਕਤਰਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਰੂਪਿਤ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਬਾਗੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਮੁਸਾ ਦੇ ਲੇਖ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੰਬਾਕਾਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ?

“ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਅਗੂਆ ਆਤਮਾ ਕੋਰਹ ਸੀ; ਉਹ ਲੇਵੀ ਸੀ, ਕੋਰਾਥ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਸੀ; ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਤੰਬੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਦ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯਾਜਕਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਆਕਾਂਕਸ਼ੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਯਾਜਕ ਪਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ—ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜੇਠੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ—ਇਰਖਾ ਅਤੇ ਅਸੰਤੋਖ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੋਰਹ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਕੋਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਦੋਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦੇਣ ਦੀ ਦਲੇਰ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਮਦਰਦ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਕੋਰਹ ਅਤੇ ਕੋਰਾਥੀਆਂ ਦੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਤੰਬੂ ਦੇ ਦੱਖਣ ਪਾਸੇ, ਰਊਬੇਨ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਡੇਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੋਤ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ, ਦੇ ਡੇਰੇ ਕੋਰਹ ਦੇ ਡੇਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਧਾਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਕਸ਼ੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਜੇਠੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਾਜਕਤਾ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਕੋਰਹ ਨਾਲ ਵੰਡ ਲੈਣਗੇ।”

ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜੇ ਅਵਸਥਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕੋਰਹ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਕੜਵਾਹਟ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਹ, ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਵੈਰ ਮੁੜ ਲੱਟ ਆਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੀਰਜਵਾਨ ਆਗੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਮੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸਰਾਏਲੀ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਚੁਕਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਦਿਵਿਆ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਹੇਠ ਸਨ। ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਕਿ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਦਿਸ਼ਟ ਆਗੂ ਸੀ; ਕਿ ਬੱਦਲ ਦੇ ਸਤੰਭ ਨਾਲ ਆਵਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਚਲਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਉਸੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ।

“ਉਹ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਫ਼ੈਸਲੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਰਨਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਹਰ ਇਕ ਬਹਾਨੇ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮੁਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਯਤਨ ਵੀ ਇਸ ਲੋਕ ਦੀ ਅਵਿਗਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹਠਧਰਮਤਾ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਕਤਾਰਬੰਧ ਅਤੇ ਘੱਟ ਹੋਈ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਭੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵਸਾਇਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਪਰਖ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ।” Patriarchs and Prophets, 395, 396.

ਲਾਓਦੀਕੇਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ 1856 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ 1863 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਓਦੀਕੇਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕੇਆ ਕਦੇ ਬਚਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਦ ਤੱਕ ਬਚਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਤੰਬਾ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰੇ। ਲਾਓਦੀਕੇਆ ਅਜਿਹਾ ਲੋਕ-ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁੱਕ ਕੇ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਓਦੀਕੇਆਈ ਕਲੀਸਿਆ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰੈਰਣਾ ਇਹ ਪਛਾਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ

ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਾਗੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਤੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ? ਇਕ ਵੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਟਕਣਾ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਭਟਕਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ (ਜੋ 1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ) ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨਿਆਇਕ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਨੇਤੀਤਵ ਨੇ ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ।

“ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਨੂੰ A. T. Jones ਅਤੇ E. J. Waggoner ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਓਡੀਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ; ਅਤੇ ਹਾਏ ਉਸ ਹਰ ਇਕ ਉੱਤੇ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ-ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।” The 1888 Materials, 1053.

ਪੁਰਾਤਨ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ 1888 ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੱਖਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਸਨ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ “ਧਨਵਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਨ।” 1888 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।

“ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੇਤ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਧੋਖਾਧੜੀਆਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਮੋਹ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਉਹਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੀਏ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।”

“ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ‘ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਬਗਾਵਤ ਕਦੇ ਚੰਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। *Patriarchs and Prophets* ਵਿੱਚ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ, ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਗਾਵਤ ਵਿਸਤਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸਭਾ ਦੇ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਨੁੱਖ ਸਨ। ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਹੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਓ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਹੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਓ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ‘ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪ੍ਰੀਤਿਕਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ‘ਇਹ ਗੱਲਾਂ ... ਸਾਡੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ।’ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਅਗੂ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਗੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਾਲਾ ਮਸੀਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪੈਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਨਹੀਂ ਉਤਰੇ। ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਅਯਸਕ ਨੂੰ ਘਟੀਆ ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਸੰਬੰਧੀ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਰਾਹੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁਲਾ ਦੇਣਗੇ, ਬਹੁਤਾਤ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦੇ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਵੀ, ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ? ਜਿਹੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਟਕਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਤੌਬਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੱਚੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਪਰਾਏ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਐਸੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਮੁੜ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ।”

“ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਜੋਤਿ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲ ਕੁਝ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਛੱਡੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਮਿਸਿਜ਼ ਵਾਈਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਭ੍ਰਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਠਹਿਰਾਉਣ? ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣੋਗੇ।’”

“ਜੇ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੰਬਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਨ ਫੇਰ ਨਾ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੀਵਟਾ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਝੰਡਾ, ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਝੰਡਾ, ਯੂੜ ਵਿੱਚ ਘਿਸਟਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਾਖੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੁਝ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਏਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤੀਖਣ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਭੇੜ-ਚਾਰ ਲਈ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਚਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।”

“ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਮ ਬੇਰੀਆਈਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭਟਕਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ ਕਿ ਐਸੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਾਪਰਨਗੀਆਂ।”

“ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਉਸੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਰਲੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਹ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਹਾਇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾ ਨਾ ਦੇਈਏ। ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁਣ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭਟਕਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਡਟੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਅਚੰਭੇ ਕਰੇਗਾ? ਫਿਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਲਤ ਨੁਮਾਇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੌਣ ਅਡੋਲ ਰਹੇਗਾ—ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਦਿੱਸੇਗਾ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਮਸੀਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕੀ ਰੋਕੇਗਾ? ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਜਾਓ।’”

“ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਫ਼-ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸਮਝੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਡੋਲ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜਮੇ ਹੋਏ ਹੋਣ; ਤਦ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਤੁਫਾਨ ਅਤੇ ਅੰਧੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੰਗਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਭ੍ਰਮ ਵਧਣਗੇ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਹੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰ-ਬੰਦ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰੰਤੂ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ। ਅਸੀਂ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਲੜਦੇ। ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:10-18 ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ।” Notebook Leaflets, 57, 58.